

భూషణి :

ఓంలో తాన్య మూలలో ఫులమును ఉధి చేసి, అలికి, వియ్యపు పీండిలోగాని, రంగుల మార్గములలో గాని, ముగ్గులు పెట్టి, దైవఫాపన నిమిత్తమై ఒక పీటను వేయాలి. పీట మరీ ఎత్తుగాగాని, మరీ పల్లముగా గాని ఉండకూడదు. పీదప ఆ పీటకు కూడా వక్కగా పశుపురాసి, కుంకుమలో లోట్లు పెట్టి, వరి పీండి (బియ్యపుపీండి) తో ముగ్గు వేయాలి. పాథారణంగా అప్పిదళపద్మాన్ని వేపుయి. పూజ చేసేవారు తూర్పుముఖంగా ఉర్మావాలి. ఏ డైవాన్ని పూజింజలోతున్నారో ఆ డైపంయొక్క ప్రతిమనుగాని, విత్రపటమునుగాని ఆ పీటమై ఉంచాలి. ముందుగా పశుపుతో గణపతిని తయారు చేసి (పశుపును ముమారు అంగుళం సైజాలో ప్రికోన ఆకృతిలోముద్దగాచేసి), దానికి కుంకుమలోట్లు పెట్టి, పీదప ఒక పచ్చాంలోగాని, క్రొత్త తుందుగుద్దమీదగాని బియ్యం పోసి దానిపై ఒకతమలపాకునుంచి, అందు పశుపు గణపతినుంచి అగ్రమపత్తులు వెలిగించాలి. ఇప్పుడు పూజకుకావలసినపస్తుపులను అమర్యకోవాలి. దీపారాధప నైయుతి దిశలో చేయవలెను. దీపారాధపకు కాపలసిన పశుపులు - దీపారాధప విధానము :

దీపారాధప చేయుటకు కుంది (ప్రమిద) చెండిదిగాని, ఇత్తలిదిగాని, మల్తిదిగాని వారవచ్చును. కుందిలో 3 అర్ధపత్తులు 1 కుంభ పత్రి (మధ్యలో) వేసి నూనెలో తఱుపఁచెను. ఇంకొక అర్ధపత్రి నూనెలో తదిపి ఎకపారాధిలో (కర్మార పారాధి వాటి పశుపు) వేసి ముందుగా ఎకపారాధిలో వేసిన వత్తిని అగ్నిపుర్ణితో వెలిగించి, వెలిగించిపా పత్తితో కుందిలోని 1 అర్ధపత్రి 1 కుంభపత్రి వెలిగించఁచెను. తర్వాత చేయ కుక్కని నూనె కుంది నింణావేసి పీదప ఆ కుందికి మూరు చోట్ల కుంకుమ అలంకారము చేయవలెను. తర్వాత అక్కరలు వేసి దీపారాధపను లక్ష్మీప్యారూపముగా భావించి నమపూర్వము చేయవలెను. కుందిలో మిగిలిన శెందు అర్ధపత్తులు పూజా నమయింలో ధూపము మాపిన తరువాత దీపము మాపించుటకు వారవఁచెను. దీపారాధపకు నమపులమూనెగాని, కొబ్బరిమూనెగాని, ఆపునెయ్యగాని వారవచ్చును. ఈవిధంగా దీపం వెలిగించి ఘుంటను వాయస్సు నమస్కరించి ఈ క్రింది శ్లోకమును రథుపుకొనఁచెను.

ఘుంటావాదము :

శ్లో || ఆగమార్గంతు దేవావాం గమనార్థంతు రక్తపాపు
కుర్మార్థంటారపం తత్త్వ దేవతా ప్ర్యాపాపలాంధపమ్

పునర్జీవితమిశ్రమిశ్రమిలేషింపిపొత్తులోనెల్లుదేవునిపూజక వినియోగించరాదు.
పూజక విడిగా ఒక్కాముగాని, చెంబుగాని తీసుకొని దానిలో కుర్చు జలమును పోసి
ఆ చెంబునకు కలశారాధన చేసి ఆ నీళ్ళు మాత్రమే దేవుని పూజక ఉపయోగించవలెను.
పూజక కావలసిన వస్తువులు :

(ఏ ప్రతమును (పూజను) అవరించుచున్నామో ఆ దేవుని యొక్క లొమ్ము (ప్రతిమ) (తమ శక్తికొలది బంగారములోనైనను, వెండిలోనైననులేక మల్లిలోనైననుతీసుకొనవలెను). లేదా చిత్రపటము, మండపమునకు మామిడి ఆకులు, అరటి మొక్కలు, కొబ్బరికాయలు, పుష్టిలు, పుష్టులు, పుష్టులు, పుష్టులు, పుష్టులు, గంధం, హరం కర్మారం, ఆక్షతలు, అగ్నిపైష్టై, అగ్రమిష్టులు, వ్యస్తు, యజ్ఞపవీతములు, తోరములు (తెల్లుని దారమునకు పుష్టురాసి 9 వరుసలు (పోగులు) వేసి 9 లోభ్ల పుష్టులతో కళ్ళి, ఈ తోరములనునికి పూజనేసి పూజచేసిన వారందరూ తమ కుదిచేతకి ధరిపూరు.) ప్రశ్నేక నివేదన (పీంచిపంటలు) పెమ్ముట యజమానులు (పూజచేసేవారు) ఈ దిగువ కేశవనామాలను స్వర్చిస్తూ ఆచమనం చేయాలి. ఈ వామములు మొత్తం 24 కలవు.

1. 'ఓం కేశవాయ స్తుతః' అని చెప్పుకుని తేలిలో నీరు తీసుకొని లోనికి తీసుకోవాలి.
2. 'ఓం సారాయణాయ స్తుతః' అనుకుని ఒకపారి
3. 'ఓం మాధవాయ స్తుతః' అనుకుని ఒకపారి జలమును పుష్టుమ్మకోవలెను. తరువాత
4. 'ఓం గోవిందాయ నమః' అని చేతులు కరుగుకోవాలి.
5. 'విష్ణవే నమః' అనుకుంటూ నీళ్ళు త్రాగి, మధ్య వేలు, లొటప్రేల్లతో కళ్ళు తుఱుచుకోవాలి.
6. 'ఓం మథుసూదనాయ నమః' అని తై పెదవిని కుదిసుంచి ఎదమకి నిమురుకోవాలి.
7. 'ఓం లివికమాయ నమః' క్రింది పెదవిని కుదిసుంచి ఎదమకి నిమురుకోవాలి.
- 8,9. 'ఓం వామవాయ నమః' 'ఓం శ్రీధరాయ నమః' ఈ రెందు వామాలు స్వర్చిస్తూ తలపై కొంచెం నీళ్ళు చల్లుకోవాలి.
10. ఓం హ్యామికేశాయ నమః ఎదమ తేలిలో నీళ్ళు తల్లాలి.
11. ఓం పద్మవాభాయ నమః పాదాలపై ఒక్కాక్కు చుక్క నీరు తల్లుకోవాలి.
12. ఓం దామోదరాయ నమః శిరస్సు పై జలమును ప్రిశ్చించుకోవలెను.
13. ఓం సంకర్మాయ నమః చేతిప్రేళ్ళు గిస్సెలా పుంచి గర్జుము తుఱుచుకోవలెను.

14. ఓం వాసదేశాయ నమః త్రైళ్లతో ముఖ్యాను పదులుగా ఏష్టుకోవలెను.
- 15,16. ఓం త్రయ్యమ్మాయ నమః ఓం అనిర్ధాయ నమః నేత్రాలు శాకవలెను.
- 17,18. ఓం పురుషోత్తమాయ నమః ఓం అధోక్రణాయ నమః రెంటు చెప్పులూ శాకవలెను.
- 19,20. ఓం నారసింహాయ నమః ఓం అమృతాయ నమః లోధ్యాను స్వగ్రహించవలెను.
21. ఓం జవార్ధనాయ నమః దెక్కిప్రేళ్లతో వక్త స్థలం, హృదయం శాకవలెను.
22. ఓం ఉపీంద్రాయ నమః చేతి కాసతో శిరస్సు శాకవలెను.
- 23,24. ఓం పారమే నమః ఓం శ్రీకృష్ణాయ నమః టుఢి మూర్ఖరమును ఎదు చేతితో ను, ఎదు మూర్ఖరమును కుటిచేతితోను శాకవలెనుతపునము చేసిన తరువాత వెంటనే సంకల్పము చెప్పుకోవలెను. ఆచమనము ఆయిన తరువాత, కొంచెం నీరు చేతిలో పోసుకుని నేలపై చిలకరించుతూ ఈ శ్లోకము పురించవలెను.
- శ్లో || ఉత్కృష్టంతు భూత పీశాచా | యేశే భూమిభారకా |
యేశేషామునిరోధేవ బ్రహ్మకర్మ సమారభే ||
- ప్రాణాయామమ్య : ఓం భూః - ఓం భూవః ఓం సువః - ఓం మహాః - ఓం జసః ఓం తపః - ఓగం సత్యం - ఓం తత్కుసమితుర్యారేణ్యంభర్తోదేవప్యధిమహిషాధియోయోనఃప్రతోదయాత - ఓంశపోజ్యోతిరపోమృతంబ్రహ్మార్ఘువస్మివరోంతినంకల్పముచెప్పుకొనవలెను.
- సంకల్పము : మను ఉపాత్మ సమస్త దురితక్షయ ద్వారా శ్రీ పరమశ్వర ముద్రిశ్య శ్రీపరమశ్వర ప్రీత్యర్థం ఈభవ ముహూర్తే అర్య బ్రహ్మాజః (ఇక్కడ శ్రీ మహావిళ్లా రాజుయా అని కూడా చెప్పువచ్చు) ద్వితీయ పరార్థ శ్వేత వరాహా కల్పే శ్లోకమున్యంతరే కలియుగే ప్రథమపాదే జంయా ద్వీషి భరతవర్షే భరత భండే మేరోద్ధక్షిణిగ్నిగే శ్రీకైలస్య కాశాన్య ప్రదేశి (మనకు శ్రీకైలము ప్రధాన క్షేత్రము కాపున మనము శ్రీకైలమునట ఏ దిక్కున ఉన్నామో ఆ దిక్కు చెప్పుకొనవలెను), కృష్ణ గోదావరోధమధ్యప్రదేశి (మనం ఏవి నదులకు మధ్యమ ఉన్నామో ఆయో నదుల పేద్దు చెప్పుకొనవలెను), ఈభవ గృహే (ఆద్య జల్లు ఆయినటో వసతిగృహే అనియి, పొంత జల్లయినటో స్వగృహే అనియి చెప్పుకొనవలెను), సమస్తదేవతా బ్రాహ్మణ పారిషారసనన్మిథా అస్మిన పద్మమానే వ్యాపపోరిక చాంద్రమానేన .....సంపత్తురే, (ఇక్కడ తెలుగు సంపత్తురమును అంటే పూజ చేయుపట్టు ఏ సంపత్తురము జరుగుచున్నదో ఆ సంపత్తురము యొక్క పేరును చెప్పుకొనవలెను), ...అయినే, (సంపత్తురమునకు రాంటు అయినములు-ఉత్తరాయితము, దక్కిణాయినము.

జనవరి 15 మికర సంక్రమణం ముదలు జాలై 14 కర్కాటక సంక్రమణం వరకు ఉత్తరాయణము, జాలై 15 కర్కాటక సంక్రమణం నుండి మరల జనవరి 14 పెద్దపంచగా మికర సంక్రమణం వరకు దక్కించాయినం. పూజచేయున్నటు ఏ ఆయుషము జరుగుచున్నటో దానిని చెప్పవలెను) ..... బుతుః, (వసంత, గ్రీవ్య, వర్ష మొబుతుపులలో పూజ సమయములో జరుగుచున్న బుతుపు పేరు) ..... మాసి, (శ్రీత, వైశాఖ మొబు) పన్నెందు మాసములలో పూజ సమయములో జరుగుచున్న మాసం పేరు) ..... పక్షి, (నెలకు రెండు పక్షములు చీర్మికి ముందు బుక్కపక్షము, అమావాస్యకు ముందు కృష్ణపక్షములు వీలిలో పూజ జరుగుచున్న సమయమున గల పక్షము పేరు) ..... తిథి, (ఆరోజు తిథి) ..... వాసరే (ఆరోజు ఏ వారమనది చెప్పుకొని) బుభవక్తవై, బుభయోగి, బుభకరణే ఏపం గుడ విశేషం విచ్ఛిణ్యాయం బుభతిథి మమ ఉపాత్మ సమస్య దురిషక్యయద్యారా శ్రీమద్దిశ్య శ్రీప్రీత్యర్థం పురుషులైనహో శ్రీమాన్ ..... గోత్రప్యా ..... వామధేయి, శ్రీమద్య, గోత్రప్య, వామధేయప్య అనియు, స్త్రీలైనహో శ్రీమతి, గోత్రపతి, వామధేయపతి, శ్రీమత్యా, గోత్రపత్యా, వామధేయపత్యా: అనియు (పూజచేయువారి గోత్రము, వామము చెప్పి) వామధేయప్య: దర్గపతీ సమేతస్య (పురుషులైనహో) మమ సహాయుంబస్య, కైమ శ్వేర్యవీర్య విజయాభయాభయరారోగ్య లశ్యరాయాభి వృధ్యర్థం, ధర్మర్థ కామ మోక్ష ఘలపురుషార్థ పెర్చుర్థం, పుత్రశాలాభి వృధ్యర్థంపకలవిధమునో వాంధాఫలసిర్ధ్యర్థం, శ్రీమద్దిశ్యప్రీత్యర్థం(ఎదెవునిపూజంమమన్మామా ఆ దపువియొక్క పేరు చెప్పుకొని) సంభవదిగ్యరుపచాలై: సంభవలానియమేన సంభవలా ప్రకారా యాపచ్ఛాక్తి (నాకు తోచిన రిపిలో, నాకు తోచిన నియమములలో, నాకు తోచిన విధముగా, భక్తి శ్రద్ధలలో సమర్పించుకొండున్న పూజ) ధ్యావాహాది పోతళోపచార పూజాంకరిస్య. తథంగ కలశపూజాం కరిష్య ॥ పిదప కలశారాధనవు చేయవలెను.

కలశపూజన గూర్చిన వివరణ :

వెండి, రాగి, లేక కంచ గ్రాసులు (లేదా పంచప్రాతిలు) రెండించిలో బుధ జలమును తీసుకొని ఒకచానియందు ఉద్దరించిని, రెంచవచానియందు అక్షరలు, తమలపాకు, పుప్పు ఉంచుకొనవలెను. రెంచవప్రాతిలు బయలు మూడు వైపులా గంధమును ప్రాసాదంకుమును అద్దువలెను. ఇట్లు చేయున్నప్పుడు గ్రాసును గుంత్రముగా త్రిప్రుమా గంధమును గాని, కుంకుమపుగాని పూయరాచు. గంధమును ఉంగరపు వేలితో పూయవలెను.

టింటిపు అక్కలు వగ్గొ లోటిన, పెద్దు, ఉంగరపు త్రేళ్లను కలిపి సమర్పించవలెను.
 యజమానులు (ఒక్కరైతే ఒకరు, దంపతులైతే ఇద్దురూను) ఆ కలాన్ని కుంచేపితో
 మూడిస్తుంది, ఇలా ఆనుకోవాలి.ఈ విధముగా కలశమును తయారుచేసి పూజను
 చేయునచ్చురు మొదటగా ఈ శ్లోకమును చదువవలెను.

మం॥ కలశస్య ముఖే విష్ణుః కంశే రుద్రస్సమాజ్యిగతః
 మూలే రత్న శ్లోకో బ్రహ్మమధ్యమాత్ర గణాప్యుతాః ॥

ఖుగ్యోదో భ యజార్యోదప్యామవేదోహ్యధర్యః
 అంగ్రేస్పు సహితాస్పుర్య కలాంబు సమాఖ్యితాః

శ్లో॥ గంగైచ యమువేశైవ కృష్ణే, గోవరి, సరస్వతీ,
 సర్వదా సింధుకావేర్య జలేస్మిన సన్నిధిం కురు ॥

ఇక్కడ ఇలా శ్లోకము ముగిపిన తరువాత ఆయాతు శ్రీ . ఏ దేహిని పూజలైతే చెప్పువాన్నమా
 ఆ దేహిని పేరును చెప్పివలెను) పూజార్థం ముమ దురితక్షయకారకా: కలశోదకేస ఉం
 దేపం సంత్రోష్య (కలశమందలి ఉదకమును దేపువిలై చల్లాలి), ఉం ఆత్మాపం సంత్రోష్య
 అని (ఆ నీటిని తనపై చల్లాకోవాలి) ఉం పూజా ప్రవ్యాఘే సంత్రోష్య
 (పూజాద్వయములపై కూడా చల్లాలి) కలశమందలి నీటిని పై మంత్రం చదుపుతూ
 పుట్టుతోగాని, ఆకుతోగాని చల్లాలి.

మార్గము :

ఉం ఆపవిత్రః పవిత్రోవా పర్వతప్పాంగంతోపివా
 యస్మిన్నరే తుంయరీకాక్షం సబాహ్యభ్యంతరశ్చిః ॥

అని పేదవ కాసిని అక్కలు, పనుపు, గణపతిపై వేసి, ఆయనను శాకి నమస్కరించి
 ప్రాణప్రతిష్ఠాపన చేయవలెను. ప్రాణప్రతిష్ఠ అపగా శ్రీ మహా గణాధిపతయేనమా
 ప్రాణప్రతిష్ఠాపన ముపూర్వముపూర్వము తథాస్తు. తరువాత ఇలా చదుపుతూ
 విఘ్నశ్యరునికి నమస్కరించవలెను.

శ్లో॥ ఖుక్కాంబరథరం విష్ణుం శశిపర్ణం తరుయ్యజమ్
 ప్రసన్నపదనం ధ్యాయే త్రయ్యవిష్ణుపూరాంతయే ॥
 సుముఖశ్రీక దంతశ్చ కపిలో గజకర్మకః
 లంతోదర్శక్ వికలో విఘ్నరాతో వివాయకః
 ధూమకేతు ర్షణాధ్యక్షః ధాలచంత్రో గజాపనః

పోతైలాని నామాని యావశేష్పుణుఱుయాదపి

విద్యారంభే విషాహావ ప్రవేశ నిర్మమే తథా

సంగ్రామే సర్వకార్యోము విఘ్నప్రస్య సజాయతే ॥

పీదప పోతకోపచార పూజను చేయవలెను. పోతకోపచారములనగా ఆవాహన, ఆపనం,

అర్థ్యం, పాద్యం, ఆపమనీయం, స్వాపం, వస్త్రం, యత్కోపవీతం, గంధం, పుష్టిం,

ధూపం, దీపం, సైవేర్యం, తాంబూలం, సమస్కారం, ప్రదక్షిణములు మొదలగునవి.

పీదప పోతకోపచార పూజను చేయవలెను. పోతకోపచారములనగా ధ్యాన, ఆవాహన,

ఆపనం, అర్థ్యం, పాద్యం, ఆపమనీయం, స్వాపం, వస్త్రం, యత్కోపవీతం, గంధం,

పుష్టిం, ధూపం, దీపం, సైవేర్యం, తాంబూలం, సమస్కార ప్రదక్షిణములు మొదలగునవి.

పోతకోపచార పూజా ల్రారంభః

ధ్యానం :

శ్లో॥८० శ్రీనమః ధ్యాయామి - ధ్యానం సమర్పుయామి

అని మనస్సున ధ్యానించి నమస్కరించవలెను.

ఆవాహనం :

శ్లో॥८१ శ్రీనమః అపాహాయామి. ఆవాహనార్థం అక్షతాంబూలం సమర్పుయామి. అసామసస్కార్త్రాద్వానిమి నమస్కరించవలెను.

ఆపనం :

శ్లో॥८२ శ్రీనమః నవరత్న ఖచిత సింహాసనం సమర్పుయామి. సింహాసనార్థం అక్షతాంబూలం సమర్పుయామి. దేవుకు కూర్చుండుకు మంచి బంగరుపీట వేసినట్లు అనుకుంటూ అక్షతలు వేయవలెను.

అర్థ్యం :

శ్లో॥८३ శ్రీనమః పాదోః పాద్యం సమర్పుయామి. దేవుకు చేతులు కుంగుకొసుటక్కు నీళ్చిస్తున్నామని మనసున తలుస్తూ, ఉధూరిణీతో నీరు వేరాక గిన్నెలో వరలవలయును.

పాద్యం :

శ్లో॥८४ శ్రీనమః పాదోః పాద్యం సమర్పుయామి.

దేవుకు కూటు కుంగుకొసుటకు నీరు ఇస్తున్నామని మనసున అనుకుంటూ పుష్టుతో పంచాత్మలోని నీరు ఆదే గిన్నెలో ఉధూరిణీతో వరలవలెను.

ఆవమనియం :

శ్లో॥८॥ శ్రీనమః ఆవమనియం సమర్పయామి.

అంటూ దేవుని ముఖము కణుగుకొనుటకై నీర్ధిస్తున్నామని మనమున తలుస్తూ పైన చెప్పిన ప్రాతిలో ఉద్ధరించతో ఒకమారు నీరు వదలవలెను.

మూచువు :

అర్థ్యం, పార్యం, ఆవమనం మొదలగువాలీకి ఉద్ధరించతో నీరు వేరొక ప్రాతిలో వదలవలెను.

అరివేటం (పంచప్రాత్తకు క్రిందసుంచు పళ్ళాము) లో వదలాడు.

మధుపర్మం :

శ్లో॥९॥ శ్రీనమః మధుపర్మం సమర్పయామి అని ప్రామివారికి ప్రావం చేయుటకు పస్త్రుమిమృచున్నామని తలుస్తూ, ఈ మధుపర్మంను ఆయస ప్రతిమతు అర్థవలెను. (ప్రతిని పెద్దబొట్టులిచ్చ పైజాలో గుంత్రముగా చేసి నీలిలో తింపి ఆపైన రంయువైపులా పసుపులో అర్థి ఉంచుకొన్నాన్ని మధుపర్మం అంచారు).

పంచామృతప్రావం :

శ్లో॥१०॥ శ్రీనమః పంచామృతప్రావం సమర్పయామి అని ప్రావం మునుటకు టాచిన నీరు ఇచ్చునట్లు భావించి అప్పునెయ్య, అప్పుపాలు, అప్ప పెరుగు, తెన. పంచదార కలిపిన పంచామృతమును ప్రామిషై ఉద్ధరించతో వల్లవలెను.

శుద్ధిరక ప్రావం :

శ్లో॥११॥ శ్రీనమః శుద్ధిరకప్రావం సమర్పయామి.

పంచప్రాతిలోని శుద్ధ నీటిని పుష్టుతో దేవునిపై వల్లవలెను.

వస్త్రాయుగ్యం :

శ్లో॥१२॥ శ్రీనమః వస్త్రాయుగ్యం సమర్పయామి

(యుగ్యమనగారెందు) అసుచువస్త్రమును ప్రతిని పెద్దబొట్టులిచ్చ పైజాలో గుంత్రముగా చేసి నీలిలో తింపి ఆపైన రంయువైపులా కుంకుమలో అర్థిని ఆది వస్త్రమగును. ఇటువంచీవి రంయు చేసుకొనవలెను) ప్రామివారి ప్రతిమతు అర్థవలెను.

యాత్రాప్రవర్తణ :

శ్లో॥८॥ శ్రీ నమః ఉపవీతం సమర్గయామి

ఆస్తా జందెమును ఇవ్వావలెను. ఇదియును ప్రత్యుత్తిః చేయావమ్మను. ప్రత్యుత్తిని తీసుకొని పసుపుచేత్తి లొటన వ్రేలు, మధ్య వ్రేలితో మధ్య మధ్య నలుపుతూ పొడవుగా చేసి, కుంకుమ అద్దవలెను. దీనిని పురుషదేవతా పూజకు మాత్రమే సమర్పించవలెను.

గంధం :

శ్లో॥९॥ శ్రీ నమః గంధాన్ సమర్గయామి. ముందుగా తీసిపెట్టుకున్న గంధమును కుదిచేసి ఉంగరం వ్రేలుతో స్వామివారి ప్రతిమపై వల్లవలెను.

అభరణం :

శ్లో॥१०॥ స్వభావ సుందరాంగాయ నానాశక్తాఘ్�యాయతే ।

భూషణాని వివిల్రాణి కల్పయో మ్యమారింత ॥

ఉం శ్రీనమః ఆభరణాన్ సమర్గయామి

అనిస్వామికిమనముచేయించినాభరణములనుఱలంకరించవలెను. దీనితోఅలంకరణార్థం అక్షతాన్ సమర్గయామి అని అక్షతలు స్వామిపై వేసి ఆభరణాన్ సమర్గయామి అని సమస్కరించవలెను.

అక్షతలు :

శ్లో॥११॥ శ్రీనమః అక్షతాన్ సమర్గయామి. (అక్షతలకు కొర్కె వియ్యమును తచ్చిపి పసుపువేసి కలుపవలెను) అక్షతలు తీసుకొని స్వామివారి ప్రతిమపై వల్లవలెను.

పుష్టి సమర్గం :

శ్లో॥१२॥ శ్రీనమః పుష్టిః సమర్గయామి. స్వామివారికి పుష్టులతో అలంకారము చేయవలెను. పుష్టులను స్వామిపై వేసి సమస్కరించవలెను.

పేదప ఆధాంగపూజను చేయవలెను. ఈ క్రింది నామాలను చదుపుచు పుష్టిములతో గాని, పసుపు కుంకుమలతోగాని స్వామిని పూజించవలెను.

తరువాత అష్టోత్తర శతనామావాఢి పూజ. దీనియందు 108 మంత్రములుంటాయి.

ఈ మంత్రములను చదుపుచు పుష్టిములతోగాని, పసుపు కుంకుమలతోగాని స్వామిని పూజించవలెను.

ధూపం :

శ్లో॥१० శ్రీ నమః ధూప మాప్రూపయామి. ధూపం సమర్ప్యయామి.
అంటూ ఎతమచేత్తో గంట వాయస్సు కుటిచేత్తో అగ్నిబస్త్రిని తిప్పుతూ పొగను ప్రాయమికి
మాపువలెను.

దీపం:

శ్లో॥११ శ్రీ నమః ప్రాతా తీ దీపం దర్శయామి
అని మొదల్లో చెప్పిన విధంగా తీపారాధనలో వున్న అదనపు వశ్వలలో ఒకదానిని
తీసుకొని హరతి వెలిగించే దాంట్లో వేసి వెలిగించి గంట (మోగిస్సు) ఆ దీపం ప్రాయమికి
మాపుతూ పై శ్లోకమును చదువవలెను.

నైవేద్యం:

శ్లో॥१२ శ్రీ నైవేద్యం సమర్ప్యయామి

అని ఒక తెల్లం ముక్క, పశ్చు, కొబ్బగిరికాయ మొదలగునవి ఒక ప్రాచ్మమలోనికి
తీసుకొని ప్రాయమివద్దనుంచి దానిపై ఉపుచ్ఛతో నీళ్ళు తల్లుతూ ఎతమచేత్తో గంటవాయస్సు
చెం భూచ్యువ స్నువః ఓం తత సవితుర్వ్యరేద్యం భర్తో దేవస్య ధీమహి. ధియాయాను
ప్రతిహరిత, సర్వం త్వయ ద్రేష పరిషించామి, (బుయం త్వయ సత్యతపరిషించామి అని
రాత్రిజెప్పివలెను) అమృతమప్పుతమృతోప్పురణమప్పి, ఓంప్రాణయప్రాప్తః, ఓంప్రాణయ
ప్రాప్తః, ఓం వ్యాసాయప్రాప్తః, ఓం ఉధావాయ ప్రాప్తః, ఓం సమావాయ ప్రాప్తః,
మధ్యేమధ్యే పాశియం సమర్ప్యయామి అంటూ అరుమార్థ చేతితో (జేతిలోని
ఉద్ధరిజతి) ప్రాయమికినివేదనం మాపించాలి. పిదప ఓం శ్రీ నమఃనైవేద్యానంతరం హస్త
ప్రత్కాళయామి' అని ఉద్ధరిజతో పంచపాతలోని నీరు ముందు చెప్పిన అర్థ్యపాతల
(పంచపాత కాటండా విశిగ్గా చెంబులో పెట్టుకొనే నీళ్ళ పాతలో) వదలాలి. తరువాత
'పాదాప్రత్కాళయామి' అని మరోపారి నీరు అర్థ్య పాతలో ఉద్ధరిజతో వదలాలి. పునః
ఉద్ధారమనియం సమర్ప్యయామి అని జంకోక పర్వాయం నీరు వదలాలి తదనంతరం
కాంబూలం:

శ్లో॥१३ శ్రీ నమః తాంబూలం సమర్ప్యయామి

అని చెబుతూ తాంబూలమును (ముగాదు తమలపొతులు, చెంచు పొకలెక్కులు,
అరబిపంచు వేసి) ప్రాయమివద్ద ఉంచాలి.

Telugu vratalu బుధవంచమిత్రతకథ

www.greatertelugu.com

శాంయాలం వేషుకున్నాక వేయ కడుక్కుసుతు నీరు ఇస్కున్నామని తలుస్కూ 'శాంయాల
హరపణాసంతరం ఖద్ద ఆచమనీయం సమర్పుయామి'అంటూ ఉద్ధరించలో నీరు
అర్థ్యప్రాతర్లో వదలాలి. పీమ్ముట కర్మారం వెలిగించి

నీరాజనం:

శ్లో||ఒం శ్రీనమః కర్మార నీరాజనం సమర్పుయామి

అని కర్మార బిశ్వలు హరతి కుందిలో వేసి ముందుగా దీపాలాధవకు వెలిగించిన
ధీంతంలో వెలిగించి, మూర్ఖుమార్థు త్రిప్పుచూ, చిస్కూ ఘుంట వాయించవలెను.
అసంతరం మళ్ళీ పుప్పుతో నీరు హరతి కుంది చివర వదులుతూ ' కర్మార
నీరాజనాసంతరం ఖద్దాచమనీయం సమర్పుయామి ' అని చెప్పి నీరాజనం స్వామివారికి
మాపించి తరువాత జంలీలోని వారందరూ హరతిని కళ్గుకు అర్థుకోవాలి.తరువాత
అక్కతలు, పుప్పులు, చిల్లర రబ్బులు చేకిలో ఏట్లుకొని.

మంత్రపుష్టం :

శ్లో||ఒం శ్రీనమః యథాక్తి మంత్రపుష్టం సమర్పుయామి

అని చెప్పుకొని అక్కతలు, పుప్పులు, చిల్లర స్వామివద్ద ఉంచవలెను. పీమ్ముట ఈ దిగువ
మంత్రం జపిస్కూ మూర్ఖుమార్థు ప్రదక్షిణలు చేయాలి.

ప్రదక్షిణం :

శ్లో|| ప్రదక్షిణం కరిష్యామి నెతరం మోదకప్రియ,

నమస్తే విఘ్న రాజాయ నమస్తే విఘ్నభాషప ॥

శ్లో|| ప్రమథగం దేవేశ ప్రసిద్ధే గడనాయక,

ప్రదక్షిణం కరోమి శ్యా మీశ్శుల్ నమోస్కులే ॥

శ్లో|| యావికానివ పాపాని జన్మాంతర కృతానివ
శానితాని ప్రణశ్యంతి ప్రదక్షిణ వదేపదే ॥

ఒం శ్రీ నమః ఆత్మ ప్రదక్షిణ నమస్కారాన్ సమర్పుయామి.

శ్రీ స్వామికి చేతిలో అక్కతలు, పుప్పులు తీసుకొని లెచి నిలబడి మూర్ఖు మార్థు
అర్థుప్రదక్షిణ చేసి (అస్తా తపులో శాము యట్టూ తిరిగి) పీమ్ముట పాష్టాంగ నమస్కారం
చేసి (ముగువారు పూర్తిగా పదుకుని తలసు నేలకు అన్ని, అయివారు మోకాళ్లపై పదుకుని
కుదికాలు ఎతముకాలుపై వేసి) తరువాత స్వామిపై చేతిలోనున్న అక్కతలు, పుప్పులు
వర్ణి మరల తమ స్థానమున ఆప్సిసులై నమస్కరించుచూ

ప్రపంచాభివృత్తి :

ఒం నమః పునఃపూజాంచ కరిష్య అని చెప్పుకొని, వంపాతలోని నీటిని చేపితో తాకి,
అక్కాలు ప్రాయితై వల్లతూ తక్కింది మంత్రములు చదువుకొనవలెను.

వీచింపచారములు :

ఫలం ఆచ్ఛాదయామి, దామరం వీజయామి, సృత్యం దర్శయామి, గీతం గ్రావయామి,
వార్యం ఘోషయామి, సమస్త రాతోపచార, భక్త్యోపచార, భక్త్యోపచార పూజాం
సమర్పయామి అసుకొని, సమస్కరిస్తూ తక్కింది శ్లోకమును చదువుకొనవలెను.

పూజాభం సమర్పణమ్ :

శ్లో || యస్యస్యస్యాచ్ఛావ నామోక్త్య తపం పూజా క్రియాదిషు
యానసంపూర్చారతాంయాతి సద్గ్యపందే తమయ్యతమ్
మంత్రహాసం క్రియాహాసం భక్తిహాసం మహాశ్యర |
యత్పూజతం మయా దేవ పరిపూర్ణం తదస్తుతే ||

అసయా ధ్యావావాపావాది పోతకోపచార పూజయాచ భగవాన్ సర్వార్తక:
శ్రీపుత్రిత స్మారకమ్ వరదో భావతు.

ఏతత్పూలం శ్రీర్పూజమస్తు అంటూ అక్కాలు నీటితోపాటు అరవేణంలో వదలవలెను.
పీమ్యాత 'శ్రీ త్రిపాదం శిరపాగ్నప్పోమి' అసుకొని ప్రాయితద్ద అక్కాలు తీపుకొని తమ తమ
తలలలై వేసుకొనవలెను. ఆ పీదప పిపుపు గడపతి ఉన్న పళ్ళము నొకపాఠ తైకి ఎత్తి
తిరిగి క్రింద ఉంచి పళ్ళములో ఉన్న పిపుపు గడపతిని తీపి దేపుని పీరముతై
సుంపవలెను. దీనిని ఉద్యానవ చెప్పుటం అంటారు.

ఒం శ్రీ నమః యధాష్టానం త్రవేశయామి. శోభనాథం పునరాగమనాయచ అని ఉద్యానవ
పటుతుతారు.

పూజావిధానం పంపూర్థమ్.

తీర్థ ప్రాశనమ్ :

శ్లో || ఆకాల మృత్యుపూరణం సర్వవ్యాధి నివారణమ్ |
సమస్త పాపక్షయకరం శ్రీపాలోదకం పాపసం తుఫమ్ ||
అని తీర్థమును చేపిలో వేసుకొని మూర్ఖుపూర్ణ నోటిలోనికి తీపుకొనవలెను.

పర్యాలోకమునకు గురువుగావ, పర్యోక్ష్యరుగుణవ శ్రీకృష్ణవిషాది'ధర్మరాజు' ఉ దేవదేవా! అనేక వ్రతములను గూర్చి విస్తునూ, వ్రతములలో ఉత్సవమైనది, అన్ని రోషములను పొగొట్టునది ఒన ఒక వ్రతము వినవలనవి ఉన్నది. అని ఎంగ్గా విస్తు శ్రీకృష్ణుడు ఇలాపలుకుమున్నారు.ఉ ధర్మరాజు శశ్పెదను వినము దెనిని చేయుట చేత ప్రంజలు సరకమును దూశరో పాపములను పొగొట్టునది ఒన 'బుధపంచమి' అను వ్రతము ఒకటి కలదు. దానిని గూర్చిన పురాణకథ ఒకటి కలదు.

పూర్వకాలమున 'విదర్మదేశం'లో 'ఉదంకుటు' అను ఒక 'బ్రాహ్మణుడు' కలదు. అఠని భార్య పేరు 'సుఖిల' ఈమె పతిప్రత వీరికి పుట్టిపుడు అను కొరుకు, ఒక కూతురు ఉండిరి. ఇతని కొడుకు వేదవేదాంగములను లదివెను. కూతురుని ఒక బ్రాహ్మణుడునకు ఇచ్చి 'వివాహం' చేసిరి ఆ తరువాత ఆమె 'విధివశము'చే వైధవ్యమును పొందెను. (అసా భద్రతేనిదయ్యము) లాసు పవిత్రముగా ఉంటి, తన తంత్రి జంలీలోనే కాలము, గురుపు చుండెను. తంత్రిపన ఉదంకుటు తన కూతురి పరిస్థితికి బాధపరుచు కొరుకు జంలీసుంచి భార్యను, కూతురును తీసుకుని ఆశపురులకు పోయితన శిష్మ్యులకు 'భూసహిధ' చేయుచుండెను. అబాఉండగా ఈమెకూడా తంత్రికి పరిపర్యులు(సేవలు) చేయుచుండగా ఒకానోక రోజున అర్థరాత్రివేళ, అలసి విద్రిష్టుండగా అమె దేహమంతాపురుగులు పట్టివెని. ఇలా శరీరమంతా పురుగులలో నిండియున్న ఆమెను చూచి 'శిష్మ్యులు' అమె తల్లికి చెప్పిరి. ఆదివిని తల్లి బాధచెంది, ఆమె శరీరమునకు ఉన్న పురుగులనుచులిపి, ఆమెను తీసుకుని తన భద్ర ఒన ఉదంకుని దగ్గరకు పోయి, జరిగినదంతా విపరించి చెప్పి. జందుకు కారణము తెలుపుని కోరగా ఉదంకుటు కొండసేపు 'ధ్యానముద్ర'లో ఉండి ఆమె పూర్వ జన్మవ్యత్రాంతమంతయూ గ్రహించి ఇలా చెప్పిను.

ఉ ప్రాణేశ్వరీ! ఆమె జంతుముందు తన ఏడవ జన్మమున బ్రాహ్మణస్త్రీగా గా ఉండి 'రజస్వల'త్తు దూరముగా నుండిక జంలీపునులు అన్ని చేయుచూ వంటపామ్మగిని అసా అన్నము, కూర, పప్పు మొ|| ఎండార్థములు వండిన గిన్నెలు మొ||వాటీని|| తాకిన దేషము వలన ఆమె శరీరమంతట పురుగులు వాళ్లపంచవి. కాపును 'స్త్రీ'రజోయుక్తరాలు ఒనచో పాపము కలది అగును. ఆది రెమ్ము అసా.

మూర్ఖీజాన హాజారింటప రోజాన బ్రహ్మాషాతి (ఆసా బ్రహ్మాను వంపిన పాపము కలదిగను) మూర్ఖవరోజాన రజకీయ నాయగవ దినమున శుద్ధి అగును. ఇలా ఉండగా ఈమె పూర్వము చెలికత్తులలో కలిసి ఒక మంచి ప్రతమును ఆవమానించెను. కాని, ఆ ప్రతము చేయుటను చూచి ఉంటుటవలన నిర్విలమైన బ్రాహ్మణకులంలో పుట్టుట జరిగినది ఆ ప్రతమును దూషించుట వలన శరీరమంతా పురుగుల కలదిగా అయ్యును. అని ఉదంటు తన కూతురుయొక్క పూర్వజన్మ వృత్తాంతమును గూర్చి చెప్పగా అఠవి భారైయిన సుశీల ఏ ప్రతముయొక్క మహిమ చే ఉత్తమ కులములో పుట్టుటయు మరియు శరీరమంతాపురుగులవ్యాపించుట జరిగినదో ఆ మహిమ కల ఆశ్చర్యకరమైన ప్రతము గూర్చి నాట తెలపుపటిను. అని కోరగా అందుకు ఉదంటు ఈ విధముగా చెప్పమండెను.

ఏ ప్రతము చేసినమ్మాతమున స్త్రీలకు నీకల వీభాగ్యములు, నీకల ఐశ్వర్యములు కలుగునో సర్వపాపములు లోలగునో, అంతోకాకలపదలేనిసంపదలుపర్చిల్లునో అటువంటి ప్రతములలో ఉత్తమమైన ప్రతము ఒకటి కలదు. అన్న శ్రీకృష్ణుని మాటను వివిధరూజాశాపలుకుమన్నాయి. & శ్రీకృష్ణ ఈ ప్రతముయొక్క మహిమను విపరింపుము అనిన శ్రీకృష్ణును ఇలా పలుకుమన్నాయి. & రాజేంద్రా ఏ ప్రతము చేసినవో ఆటువారు సర్వపాపములనుండి విముక్తి పొందరో ఆ ప్రతమును గూర్చి నీటి తల్పగడను. అని ఇలా విపరింపుచుండెను. ‘బుధిపంచమి’ ప్రతము అను ఒక ప్రతము ఉన్నది. ‘ధర్మరాజు’ అడిగిన ప్రశ్నకు శ్రీకృష్ణును ఈ విధముగా పలుకుమన్నాయి. ఒక స్త్రీ ‘రజన్వ్యాల’ ఐనందున శెలిసినసూ, తెలియక ఐనసూ వంట చేయు (పాత్రలను) భాండములనుకాకినవో అదిపాపమేతగును.బ్రాహ్మణులు మొదలగు నాయగు జాతులలో ను స్త్రీలు రటోవులుగా ఉంటునప్పుడు దూరముగా ఉంటుకు హాతుపు ఉన్నది. అసా కారణము ఉన్నది. అది ఏమనుగా ఇంద్రును ముందు వృత్తాసురుని వంపినప్పుడు కలిగిన పాపము వలన బ్రహ్మాపూర్వ్య చేత పీదింపబడి, ఆపీట ను పోగొట్టుకొనుతక్కులుపూర్వేపుని దగ్గరకు వెళ్ళించము కోరగా బ్రహ్మా ఆ ఇంద్రుచీ బ్రహ్మాపూర్వ్యను నాయగు భాగములుగా విభజించి ‘స్త్రీ’లయిందును, వృక్షములయిందును(అసా చెట్ల యిందును) భూమి యిందును. ఉదకము యిందును (అసా నీలియిందును) ఈ విధముగా నాయగు తాప్సులయిందు (అసా నాయగు స్థులముల యిందు) ఉంచెను.

కావున బ్రాహ్మదేవుని అభ్యుచే మొదలి రోజున చాండాలి. సంఉపరోజున బ్రాహ్మణులి. మూర్ఖ రోజున రజకి గానుండి నాలుగవ రోజున ఏరిశుద్ధము అగును కావున, రజా కాలమున జ్ఞానముచేగాని వంట పామాగ్రిని లాకిషిష్ట (అనగా అన్న భాండములు లాకిషిష్ట) అట్టి పాపము వశించుటకు అన్ని పాపములు తొలగిపోవుటకు సర్వ ఉపిద్ధతములు నచించిపోవుటకు ఈ 'బుధపంచమి' ద్రుతము బ్రాహ్మణాది నాలుగు జాతులలోని ప్రీతి దేత ఎక్కువగా ఆచరింపదగినది. (అనగా చేయదగినది) ఈవిషయమున ఇంకొక పురాణ కథ కలదు.

మొదటగాకృతయుగమునవిర్మించేశమునందు 'శ్రీవంజత్తు' అనుపేరుగల ఒకరాజు నాలుగు (అనగా బ్రాహ్మణ, క్రత్రియ, మైథ్రి, సూద్ర) జాతుల ప్రజలను పరిపాలించుచుండెను. ఇలా ఉండగా ఆతని దేశమున పదాస్త్రు పితామహుడు (అనగా పదములు చెప్పుటలో పాంచిక్యము కలిగిన వారు) అన్ని ప్రాణులయిందు లేద ఆశేషులయిందు దయ కలవాళైన సుమిత్రు అను ఒక బ్రాహ్మణుడు కలదు. ఇటు వ్యాపారము చేయుచూ కుటుంబమును పోషించుచుండెను. ఆతని భార్య పతిప్రత, భర్తుయిందు భక్తి కలది. అనేకమంది తెలికశ్రేలు కలదిగా అనేకమంది స్నేహితులు కలదిగా పద్మాకాలమున కృష్ణ వ్యాపారమునందు ఎక్కువ జ్యుగత్తులో నుండి, జయశ్రీ అనుపేరుతో విలసిభూచుండెను. ఇలా ఉండగా ఒక పారి రజస్వుల ఒ ఇంలీ పనులు చేయుచూ, వంట పామాగ్రిని లాకిష్టతో కూడి ఉండి, పాపకర్మ చేయుటనే కొంత కాలమునకు భార్య భర్తులు ఇద్దరూ వనిపోయారి. ఇలా వనిపోయిన తరువాత ఆ జయశ్రీ పతిప్రతగా ఉండిటాడా రజస్వులా నియమమును తిరస్కరించినది(అనగా నియమం పాటించలేదు) కావున ఆ పాపము వలన ఆడకుక్కగాను ఆమె రుతుమపిగా ఉన్నప్పుడు భార్యతో నుండుటనే సుమిత్రుడు వృష్టి భము అనగా ఎద్దుగాను తమ కొదుకు ఇంలీనే పూర్వుజన్మ జ్ఞానము కలవాళై పుట్టిరి. ఆ సుమిత్రుని కొదుకు ఓన సుమితి అనువాదు ధర్మములను తెలిసిన వారు, పెద్దలయిదు భక్తి కలవాడు. దేవతలను, ఆతిథులను పూజించువాళై ఉండెను. ఆ తరువాత ఆతని తండ్రి వనిపోయిన (తద్దినము) రోజు వచ్చునది అప్పుకు తన భార్యపు 'చంద్రపతి' అనునామెను పిలిచి శ్రద్ధతోను భక్తితోను ఇలా పరికెను.

ఈ దేవి! మా తండ్రిగారు వనిపోయినరోజు పచ్చిపది కావున బ్రాహ్మణులకు భోజనము పెట్టువలెను. అందుకైపంటచేయుచునితమగా ఆమె వెంటనే భర్త శాపనముపు అనుపరించి ఆనేక శాకములను (అనగా అనేక పించిపంటలను చేపాను)

చేసినాలీనిద్దమువేయిమండసు.ఇలాంఠగాళక సర్వము వచ్చి పాయపాస్నములను తిసుమండెను.ఆక్కడ ఉన్న ఆ కుక్క దానిల చూచెను. అది తినినిచో బ్రాహ్మణులందరూ మరనింటురు. అని అనుకొని లాను లాకినది వారు మాచినవో ఆ అన్నమును ఎవ్వారు. ముట్టరు అనుకొని అది అన్నమును తిసుమండెను. వెంటనే అది మాచి దానిని ఎంగిలి చేసినదిగా భావించి సుమతి భార్య కుక్కను బాగా కొట్టెను. ఆ అపోరపాఠ్యములను పారవేసి. మరల శుభ్రముగా వండి. బ్రాహ్మణులంతా భోజనమువేసిన తయాత వారికి అన్న ఏధముల విధులు సుమకార్పి, పిదప మిగిలిన వాలీని ఇంట్లోనివారంతా భుజంచి మిగిలిన పాఠ్యములను కూడా ఆ కుక్కకు వేయకవోషుట వలన అది తన భర్త రూపములో నున్న వృషభము (అనగా ఎద్దును) మాచి ఇలా పటుతుచున్నది. ఈ స్వామి! నేడు ఉన్నిష్టము (అనగా అందరూ తినగా మిగిలినది) వేయకవోషుట వలన అకలి మిక్కిలి బాధించుచున్నది. ప్రతిరోజు వా పుత్రులు నాకు వేయుమండెను. ఇదిగాక బ్రాహ్మణుల కొరకు బ్రాఠ్యమునకై చేసిన పాకము సందు ఒక సర్వము (అనగా పాము) వచ్చి ఆక్కి పాయసము తిని, విషము దానిలో కలిపి పోయెను అది నేను మాచి, అసర్వమువిషముకలిపినఱపారపాఠ్యములనుబ్రాహ్మణులు తినినిచో తనిపోషుటుని భావించి వాలీని నేను తినినిచో నేనోక్కడానినే వనిపోయెరను అని అనుకొని అని నేను లాకిని అది సుమతి యుక్క భార్య మాచి అపాఠ్యముచేసుకొని నున్న బాధించినది. అని ఏట్టుమండెను.అలా ఎట్టుమన్న ఆ (శుసుకము) అపగా కుక్కను ఆ (వృషభము) ఎద్దు తన కష్టముల గూర్చి కెప్పుమండెను.

ఉదేవీ! మనకు వచ్చినద్దీ ఇలాంటి కష్టములు అన్ని పూర్వు జన్మకర్మాలే కలిగినవి. కావున నేను ఏమి చేయుదును. ఈ రోజు బ్రాఠ్యము చేసాడి రోజు కడా! ఐనను నాకుమారు నున్న కొట్టి కిట్టి అవేకబాధలు పెట్టి తనపొలమునందుపాయంత సమయము వరకు దున్నించి కష్టపెట్టును. కనుక అకలితో ఉంటిని. వాకుచేసిన బ్రాఠ్యము జష్టము లేనిదించనది నాకు కష్టము కలిగినది అని చెప్పినారు. శ్రీకృష్ణురు మరలా ఇలా పటుతుచున్నారు. ఈ ధర్మరాజా! ఇలా మాఘారుకొనుచున్న తల్లితంఠుల మాటలు విని. వెంటనే అపారము ఇచ్చి సందేషము లేక, వారిని తల్లితంఠులుగా ఎట్టి (అనగా తెలుసుకొని) శోకము చేత కలిగిన వారి వ్యధము తీర్చుటకై ఇంటిని పదరి, అటవి చేరి అందున్న ముసులను విషయముతో, పాప్తాంగ దంతప్రణామము చేసి, అపగా పాప్తాంగ నమప్రారము చేసి, వారిని పంతోషుపరిచెను.

తరువాత సుమతి వారిలో ఈ విధముగా పిలుకుపుండిను. ఈ మునిపర్యులారా। నేను ఒక ప్రశ్నవేసిదను. దానికి సమాధానము ఇవ్వువలెను. అని విశయముగా అయిగగా, వారు సంతోషముగా అయిగమనిరి అనగా: ఏ పాపకర్య చే నా తర్వితంత్రులకు ఈ కుసుమవ్యభి రూపములు సంభవించినవి (అనగా కలిగినవి) మరి నా ఆవస్తలు ఎలా తొలగును అను సుమతి మాటలు ఏని వారిలో ఒకదైన పర్యుత్వము అను మహార్థి దయతో కూడిసవారై సుమతికి అతని తర్వితంత్రుల క్షుభిమోహనము (అనగా క్షుభములు తొలగు విధము)ను గూర్చి చెప్పేను.

ఈ సుమతి ముందు నీ తర్వి 'రజోవతి' గా ఉంచునప్పుడు విన్నప్పిల్ల మనస్తత్వములో తండ్రి ఇంచికి వెళ్లి ఆపోరపదార్థములు వంటిన భాంచములు అనగా గిన్నెలుముట్టుకొనుటచే ఈ జన్మము (ఖునక జన్మము) సంభవించెను నీ తండ్రియు అలాంటి రజస్యులతో సంభోగము జరిపినందున అతనికి 'వృషభి' జన్మము అనగా (ఎద్దుగా జన్మించుట) అపునది సంభవించెను. ఇలా ఏ తర్వితంత్రులు ఇద్దరుకు సంభవించినది. అని చెప్పి ఉనికి తరువోపాయము గూర్చి ఇలా చెప్పుపోగను. మీ తర్వి తంత్రులు ఇద్దరుకూ పాపిమోహనాంఘమును గూర్చి వివరించెదను. అని ఇలా చెప్పుచుండిను.

నీటు నీ 'ధర్మపతి' అనగా నీ భార్యతో ఖాదా 'బుధిపంచమి' అను ప్రతమును చేయుము బుధి పంచమి ప్రతమును ఏను సంపత్సరములు అవరించి. థలమును పొందుము ఈ ప్రతముకు ఉద్యాపనము ప్రతము యొక్క ముందుగాని, మర్యాగాని, తరువాత కాని చేయవలెను రాకములు గాని పరిచామలు, కందమూల థలములు వీలిలో పీరిణిన భుజించుచూ, ఆ ప్రతం ఆవరించవలెను. భాద్రపదమాసమున ఖుక్కపక్క పంచమినాడు మధ్యాహ్నావేళ నిర్వాలమైన నీరుగిల 'సది' మొగు వానియందు క్షో॥ అయిర్చులం యోవర్యు ప్రజాపతువశానిచ ల్రహ్మప్రభారవ మేధాంవ త్యహోదోహవన్వశే.

అను క్షోకముచే ఉత్తరేణ పుల్లను ప్రార్థించి, దంతధావనం చేసి, (అనగా పంచము ఖుత్సముగా కముగుకొని) కిలాములకపోషములచే కేశసంకోధం చేసుకుని (అనగా సుమృలసూనెను ప్రాసుకుని) మృగ్తికాప్యాన పూర్వకముగా ఖుద్దోదక స్థానము చేసి (అనగా ఎవరైనా మరణించిన తరువాత చేయు స్థానము అని అర్థము) పరిశుద్ధమైన ప్రశ్నములనుకట్టుకొనియథావిధికర్యలుతాపరించి (అనగా విత్క్య కర్య కర్యలు)

శింగుకోవ అగ్నిపోత్రాలయందు అగ్నిప్రవేర్తి అనగా యుళ్లమును కావలసిన అన్ని పొముగ్రులను సీధుము చేసికాని భక్తియుట్లు పుష్టులను ఆవహించేసి శుభములైసు పంచామృత రశములచే వారిని సంతృప్తులను గావించి, అభిషేత్తులను గావించి, చందన, అగ్రు, కర్మాగ్రారి సుగంధములను అలంకరింపజేసి, అనేక విధములైన పుష్టులతో వారిన పూజంచి, వస్త్రాయళ్లోపవిత్రముల చేతక్కు ధూపదీపాలైర్యములు పెట్టి అనే కొకములు (అనగా కరలు) పాయుపములు అనగా పరమాప్నములు మొండ అయి రుచులుగల పుత్రశోపర భోజనం పెట్టి ఘలములచే అర్థాము ఇచ్చి

త్తో || కశ్యపోత్రిర్పరాయశోవిశ్వమిత్రోఘాతమః

జమదగ్నిర్వశిష్టవృ పాథ్యోవైవాప్యయంధశీ॥

అనుమంతములేనుంచిమునుకలిగిపూజింపవలెనుతలాపూజింవినత ప్రతప్రభావములే ఆతని దోషము నశించునని చెప్పిన పర్యాతపురు అను మహార్థి వాక్యములు విని ఆతని కొయుకు అభై చేసి 'బుధి పంచమి' ప్రతమును యథాశక్తి ఆచరించి తన తల్లితంఠ్రులను బ్రతికించు కొనెను. ఈ విధముగా 'బుధిపంచమి' ప్రతమును పుష్టి బుధుముల సహాతముగఱించి ఈ ప్రతథులమును పొంది, ఆ ఘలమును తల్లితంఠ్రులకు ఇచ్చి, వారిని బ్రతికింపజేసెను. వారు బ్రతికి అమర లోకమునకు అధిపతులు ఐనారు. కాప్సున ఈ ప్రతమహిమ చేత కాటుక వారిక మానసిక (అనగా శారీరకమైన దోషములు) తోలగిపోయి కలిగాలు పుష్టమును గూర్చి విపరించెదను అని & రాజు అన్ని ప్రతములు ఆవరించిన ఘలము, అన్ని నములలో స్వాపనము చేసిన ఘలము, అన్ని రకముల దానములు చేయుటవలన కలుగు పుష్టము ఘలము చేసినవో కలుగును.

పె'ష్ట్రో' కుప్రతం ఆవరించునో ఆ 'ష్ట్రో' భోగభాగ్యము కలిగినది, దూపము, సొందర్యము, పుత్రులలోను పొత్రులలోను కూడినదై ఇహాపర సొఖ్యము లను పొందినది అగును. దీనిచేత విశేషముగా 'ష్ట్రో'ల పొపములు నశించిపోవును. మరియు చదువు వారి విముఖాని పొపములు నశింపచేయుటయే గాక ధనము, పుత్రులు, కీర్తి, స్వార్గము ఇమ్మను. కాప్సున రర్పురాజా ! ఈ ప్రతము అన్ని ప్రతములలోకి గ్రేషము అనిన శ్రీకృష్ణని మాటలు విని, అజార శత్రువునిన ధర్మరాజు ఇలా పులుకు మన్మాదు.

ఉద్యాపన ఘుట్టము

ఉ దేహికసంద్రా ఈ ప్రతమునకు ఉద్యాపన విధానము ఎలా? సుమతి ఎలా చేసివారు దాని విపరము చెప్పువలెను అనిన వసుదేవముతురు ఇలా చెప్పాముండెను.

ఉ కుంటీకుమారా! మొదచీరోజున అనేక ఆపోరపూర్వములను చేసి, ప్రార్థనలేచి, ప్రానముచేసి, గురువురగ్గరకు చేరి ఆ గురువును చూచి, ఉ ప్రాయి నేచేయు ఉర్మాపనము ఆచార్యంతై ఉండుము అని ప్రార్థించి ముందు చెప్పిన విధిప్రార్థనలు భక్తితో ప్రార్థించి పరిషుద్ధప్రార్థనలును అలికి, అందు సర్వతోభుద్ధమంతమను ఏర్పరచి (ఆసగా మంటపమును ఏర్పరచి) అందు తామ్రమయములైన జలకుంభములు ఏర్పరచి (ఆసగా రాగి పాత్రున కావమ్మను, రాగి చెంబుతో కలశమును తయారు చేసుకొనవలెను. ఆ చెంబునకు వస్త్రమూలముకట్టి, పంచరత్నములను ఇచ్చి, పూలు, పంధ్రు, గంధుము, అక్కలు మొగు వాలీచేత అర్పించి, ఇలా చేసిన తరువాత ఆ కలశమును పూజించవలెను.

ఆ కలశము మీద సువర్త రజత తాప్రములలో (అనగా బంగారం, వెండి, రాగి మొక్కలు) వీధిను శ్రీని మించక అనగా తపుకున్న శ్రీతో స్తుతి స్తుతి బుముల బోమ్మలు చేయించి ఆ కలశములమీద ఉంచి ఘలపుష్టములలో కూడిన పంచవర్త నిలానంబులను కల్పించి సమస్త పూజాద్రవ్యములలో మధ్యాహ్న సమయమున శ్రద్ధలో భక్తితో క్ష్యాపమహార్థమైందు స్తుతి బుములను పూజించి, అరుంధతితో హాదిన కశ్యప, అత్రి, భరద్వాజ, విశ్వామిత్ర, గాతమ, జమదగ్ని, వరిష్ఠులారా, నాశేత ఇవ్వులదిన ఆర్థ్యము తీసుకొని సంతోషములలో ఉండమని ప్రార్థించి, తపిధమున పూజ చేసి, స్ఫీరమైన మనసుకలవాలై, జిబాంలీపిధానముచే ఈత్తతము ఏఱ సంతృప్తముల చేయవలెను. దీనికి ఉర్మాపనము జంకసు వేదవేదాంపారంగాతులైనగురువులనుబుములను పూజించాజాబాసూత్రకమండల సమన్వితులును (అనగా జటాజాటమును 'ముహిని' ధరించి కమండలము ధరించిన వారును) స్వర్గ మయమైన సప్తర్షి లింబము (అనగా బోమ్మలను) ఆకలశముల మీద ఉంచి పంచామృతపొన్నమును భక్తితో చేయించి, విధివిధానము చేత సప్తర్షులను పూజించి, ఆ రాత్రి పురాణము వరువురుటచేతను, వినురు చేతను జాగరణము చేసి, మయిసాంగ ఉదయమున స్వాపనంధ్యాపంచార్థికములు ఆవరించి నిల్య కృత్యములు తీర్చుకొని (అనగా కాలకృత్యములుతీర్చుకొని) వేదమంత్రములచేతనైను, పురాణములో చెప్పిన మంత్రములచేత గైనునూ, వారివారి అధికారమును అనుసరించి సుఖ్యులనూ వేయుంగు వాలీచే ఆ మంత్రములు చెప్పిన, అష్టాత్మర, సహాప్రములచేతనైను లేక అష్టాత్మర శతపామములలోనైన వేరు వేరుగా అర్థించవలెను.

ఇట్లు చేసి, మరల పూజచేసి బంగారు ఆ భరతములు, వశ్రువులములు అమృత భోజనములు(అనగా హించివంటలు, పాయస పదార్థములు మొఱం నెఱ్యై, పెరుగు మొఱం వాటిలో కూడిన పదార్థములు) ఇలా అనేకదానములలే గురువును సంతోషపెట్టి, వశ్రువులతో (బ్లూలతో అలంకరింపబడిన ఏకు గోపులను ఇచ్చి, ఆ తరువాత గోపు దూరిలతో కూడిన పాయ ఇచ్చుపెట్టి ఒక గోపును ఇచ్చి తరువాత పెరుగురు బుగ్గేదము పాయ ‘బుత్తికులకు’ వశ్రువులను యత్నాపనితములను, కలశములను, దక్కించలను భక్తిలో ఇచ్చి పూజాంచి, భార్యలో కూడిన గురువునకు పురదక్షిణములలో పాప్మాంగ నమస్కారములు చేసి, అతని ‘అజ్ఞ’ (అనగా మారును తీసుకొని త్రతము పూర్తిచేసి, ఆ తరువాత భక్తిలోమృతాస్తము (అనగా పంచభక్తి, పాయసములలో కూడిపది) పెట్టి బ్రాహ్మణులను తృప్తిపరచి దీన జనులకు భోజనము పెట్టి, బుత్తికులకు కాంఖాల దక్కించాలు ఇచ్చి సప్తర్థుల లోమ్ములను దానముచేసి, వారిచే ఆశిర్వాదము పొంది, వారి అజ్ఞము తీసుకొని ఇష్టమైన మట్టములలోకూడి ఖుజింపవలెను.

ఈ ధర్మరాజు ఎప్పుడూ ఫలం కోరువారు ఇలా చెప్పుబడిన విధమున ఉద్యమినము చేసి, ఈ ప్రతం చేయివలయును. ఇలా ఆచరించిన ఈ ప్రతము సర్వశీర్ఘ్రముల యందు స్వానము చేసిన ఫలమును, అన్ని ప్రతములను ఆచరించిన పుణ్యమును ఇచ్చును. కాప్పివ ఈ ధర్మరాజు! ఏ వినిత (అనగా ప్రీతి) ఈ ప్రతమును ఆచరించునో ఆమె సమస్తపూపములనుండి విముక్తరాలయి ఈ లోకమున చాలాకాలము పుత్రులలో పొత్రులలో భర్తలో అనేక భోగములు అనుభవించి, నిల్చు పొభాగ్యములో స్వార్థలోకములో ఉఁడ పూజింపబడి చిపరకు పొక్కము పొందును. అని శ్రీకృష్ణురు చెప్పా విని ధర్మరాజు సంతోషించెను.